

NIEUWSBRIEF

BELGIUM-HOLLAND COUNTRY DESK

JULI 2026

Editoriaal

Beste lezer,

In deze editie van onze Belgium-Holland Country Desk nieuwsbrief vind je enkele actuele topics op het vlak van grensoverschrijdend werken en ondernemen, alsook op het vlak van vermogensfiscaliteit.

Zo gaan we dieper in op:

- ▶ de nieuwe Belgische meerwaardebelasting voor Belgische inwoners – praktische gevolgen van de algemene meerwaardebelasting voor de particuliere belegger,
- ▶ de recente en aankomende wijzigingen op het vlak van de autofiscaliteit in Nederland en België,
- ▶ de wijziging van de berekeningsgrondslag voor de Nederlandse heffingskortingen – niet langer gebaseerd op wereldinkomen,
- ▶ de uitspraak van de Nederlandse hoge raad i.v.m. de toepassing van de € 25.000-grens voor Nederlandse pensioenen en de mogelijke gevolgen voor Belgische inwoners,
- ▶ de hervorming van het Vlaams gunstregime voor familiale vennootschappen vanaf 2026 waarbij het residentieel vastgoed wordt geïseerd.

Veel leesplezier

Nancy Slegers, Partner BDO Belgium

INHOUDSTAFEL

Editoriaal.....	02
De nieuwe Belgische meerwaardebelasting	03
Wijzigingen op het vlak van Nederlandse en Belgische autofiscaliteit	07
Belangrijke bevestiging voor Belgische grensarbeiders: Nederlandse heffingskortingen niet gebaseerd op wereldinkomen.....	11
Uitspraak van de Hoge Raad i.v.m. de belastingheffing over de oudedagsvoorziening – mogelijke gevolgen voor Belgische inwoners.....	13
Hervorming van het Vlaams gunstregime voor familiale vennootschappen vanaf 2026: residentieel vastgoed geïseerd	16

De nieuwe Belgische meerwaardebelasting

Praktische gevolgen voor particuliere beleggers

Na een bewogen traject is de kogel definitief door de kerk: de algemene meerwaardebelasting op financiële activa is een feit. Deze nieuwe belasting is in principe van toepassing op alle meerwaarden die vanaf 1 januari 2026 worden gerealiseerd naar aanleiding van een overdracht onder bezwarende titel. Voor de Belgische particuliere belegger betekent dit een fundamentele breuk met het vroegere fiscale kader.

Het wetsontwerp werd uitvoerig bekritiseerd wegens de aanzienlijke rechtsonzekerheid die het creëert. Toch vormt de definitieve wettekst nu de blauwdruk voor een nieuwe fiscale realiteit, waarin meerwaarden op financieel vermogen niet langer vanzelfsprekend buiten schot blijven.

Het nieuwe regime onderscheidt drie categorieën van belastbare meerwaarden:

- 1) **Interne meerwaarden:** verrichtingen waarbij de overdrager (al dan niet samen met de dichte familie) direct of indirect controle blijft uitoefenen op de overnemer.
- 2) **Het regime voor een aanmerkelijk belang:** meerwaarden gerealiseerd door een belastingplichtige die minstens 20% van de aandelen van een vennootschap aanhoudt.
- 3) **De algemene meerwaardebelasting:** de brede 'restcategorie' die alle meerwaarden omvat op financiële activa die niet onder de twee voorgaande regimes vallen.

Deze bijdrage richt zich op de derde categorie, aangezien zij de kern vormt van de nieuwe belastingplicht voor particuliere beleggers.

Het fiscale landschap onder het voorgaande regime

Onder het oude regime bleven meerwaarden op roerende goederen en aandelen, gerealiseerd buiten een beroepsactiviteit én binnen het normaal beheer van het privévermogen, in principe volledig onbelast. Volgens de administratieve commentaar kwalificeert een verrichting als "normaal beheer" wanneer zij niet speculatief is en geen kenmerken vertoont van een winstgevende activiteit door herhaling.

Zolang een particuliere belegger handelde als een voorzichtig en redelijk persoon, bleven meerwaarden op beleggingen dus buiten belastingheffing en aangifteplicht. Speculatieve verrichtingen vielen daarentegen onder de belasting van divers inkomen aan 33%, verhoogd met gemeentebelastingen. De kwalificatie bleef steeds afhankelijk van de concrete feiten.

De nieuwe algemene meerwaardebelasting

Door de invoering van de algemene meerwaardebelasting worden verrichtingen die kaderen binnen het normaal beheer van privévermogen voortaan belast aan 10%. De wet beoogt in essentie elke meerwaarde die wordt gerealiseerd naar aanleiding van een overdracht onder bezwarende titel van financiële activa.

Het begrip "financiële activa"

Wat het begrip financiële activa betreft, opteert de wet voor een ruime invulling. Het concept wordt gedefinieerd aan de hand van vier limitatief opgesomde categorieën: financiële instrumenten, verzekeringscontracten, cryptoactiva, en valuta (inclusief beleggingsgoud).

Binnen de categorie financiële instrumenten vallen onder meer beursgenoteerde en niet-beursgenoteerde aandelen, obligaties, beleggingsfondsen, ETF's, geldmarktinstrumenten en derivaten. Daarnaast geldt de nieuwe belasting ook voor producten die functioneel vergelijkbaar zijn met financiële instrumenten.

Naast de klassieke financiële activa verdienen enkele specifieke categorieën bijzondere aandacht.

1) Edelmetalen en fysieke grondstoffen

Fysiek beleggingsgoud valt volgens de minister onder de categorie valuta en dus binnen het toepassingsgebied van de meerwaardebelasting. Andere fysieke edelmetalen, zoals zilver of platina, blijven daarentegen buiten het regime. Voor goud dat vóór 31 december 2025 werd verworven, blijft het aangewezen het aankoop- of betalingsbewijs te bewaren.

Beleggingen in niet-fysieke of "papieren" edelmetalen, bijvoorbeeld via trackers of afgeleide producten, blijven wel onderworpen aan de nieuwe meerwaardebelasting. Bij synthetische ETF's kan bovendien nog steeds de Reynderstaks spelen voor het obligatiegedeelte, waardoor de fiscale behandeling sterk kan verschillen naargelang de structuur van het product.

2) Verzekeringsovereenkomsten

Ook bepaalde beleggingsverzekeringen – zoals tak 21, tak 23 en buitenlandse verzekeringscontracten – vallen onder de nieuwe belasting. Voor tak 21-overeenkomsten zonder spaar- of beleggingsdoelstelling, zoals schuldsaldo- of uitvaartverzekeringen, geldt een gerichte uitzondering. Daarnaast is een vrijstelling voorzien voor de tweede en derde pensioenpijler.

3) Cryptomunten

Ook cryptoactiva vallen uitdrukkelijk onder de restcategorie. De grens tussen normaal beheer en speculatie blijft een dunne grens en wordt beoordeeld op basis van onder meer de strategie, transactiefrequentie, verhouding tot het totale vermogen, financieringswijze en eventuele miningactiviteiten.

De praktijk leert dat de rulingdienst een eerder conservatieve houding aanneemt bij haar beslissingen over meerwaarden op cryptomunten. Het is dan ook verrassend dat minister van Financiën Jan Jambon in de Kamercommissie Financiën stelde dat er geen brede toepassing van de kwalificatie als divers inkomen, belast aan 33%, zal zijn voor cryptobeleggers. Volgens de minister zal er slechts in uitzonderlijke gevallen sprake zijn van abnormaal beheer en speculatie. Hierbij blijft er een aanzienlijke bewijslast in hoofde van de fiscale administratie om het "abnormaal beheer" aan te tonen, stelt de minister.

4) **Individuele obligaties**

Voor obligaties heeft de minister verduidelijkt dat ook een meerwaarde bij terugbetaling op eindvervaldag onder het nieuwe regime kan vallen. Dit is met name relevant wanneer een obligatie op de secundaire markt onder pari werd aangekocht en later tegen nominale waarde wordt terugbetaald. Volgens de minister vormt die terugbetaling een overdracht onder bezwarende titel.

Voorbeeld: Een belegger koopt een individuele obligatie op de effectenmarkt voor € 480 met een jaarlijkse coupon van 2%. De jaarlijkse coupon wordt fiscaal gekwalificeerd als interest, waarop standaard roerende voorheffing van 30% verschuldigd is. Het verschil tussen de aankoopprijs en de nominale waarde, in dit geval een winst van € 20 bij terugbetaling op de vervaldag, zal als een belastbare meerwaarde worden aangemerkt onder toepassing van de nieuwe meerwaardebelasting.

5) **Vreemde valuta**

Wanneer financiële instrumenten in een andere munt dan euro worden aangekocht en verkocht, moet de meer- of minderwaarde worden berekend op basis van de eurokoers op het moment van elke transactie. Wisselkoersschommelingen maken daardoor integraal deel uit van de fiscale berekening.

Berekening van de belastbare meerwaarde

De belastbare meerwaarde wordt berekend als het positieve verschil tussen de verkregen vergoeding en de aanschaffingswaarde van de betrokken activa. Voor activa die vóór 1 januari 2026 werden aangehouden, geldt 31 december 2025 als referentiemoment, zodat historische meerwaarden buiten beschouwing blijven. Wanneer de oorspronkelijke aanschaffingswaarde hoger ligt dan deze waarde, kan de belastingplichtige die hogere historische waarde aantonen. Transactiekosten of andere fiscale lasten mogen niet in mindering worden gebracht.

Wat met gespreide aankopen?

Bij gespreide aankopen geldt voor aankopen na 31 december 2025 in principe de FIFO-methode. Voor posities die vóór die datum werden opgebouwd, geldt de referentiekopers op 31 december 2025, tenzij een hogere historische aanschaffingswaarde kan worden aangetoond. Bij meerdere aankopen vóór die datum gebeurt dit op basis van de gewogen gemiddelde aankoopprijs.

Impact van gerealiseerde minderwaarden

Gerealiseerde meerwaarden kunnen worden verrekend met gerealiseerde minderwaarden, op voorwaarde dat beide in hetzelfde belastbare tijdperk worden gerealiseerd, betrekking hebben op dezelfde belastingplichtige en slaan op dezelfde categorie van financiële activa. Voor actieve beleggers kan dit optimalisatiemogelijkheden bieden, bijvoorbeeld door verlieslatende posities tijdig te realiseren om belastbare meerwaarden te compenseren.

Voetvrijstelling als fiscale gunstregel

De wet voorziet in een voetvrijstelling waarbij de eerste € 10.000 aan belastbare meerwaarde per jaar wordt vrijgesteld. Niet-benutte vrijstelling kan beperkt worden overgedragen, zodat de totale vrijstelling over vijf jaar kan oplopen tot maximaal € 15.000 per persoon.

Asymmetrie van het fotomoment

Voor activa die vóór 1 januari 2026 werden verworven, speelt het fotomoment van 31 december 2025 ook bij minderwaarden een cruciale rol. Daarbij ontstaat een asymmetrie: bij meerwaarden kan de belastingplichtige de hogere historische aankoopprijs aantonen, terwijl bij minderwaarden verplicht wordt uitgegaan van de waarde op 31 december 2025. Economische verliezen vóór die datum worden daardoor fiscaal niet noodzakelijk erkend.

Inning van de belasting: Opt-in/opt-out

De nieuwe meerwaardebelasting gaat gepaard met een systeem van roerende voorheffing. Belgische tussenpersonen zijn in principe verplicht deze voorheffing in te houden, zonder zelf te moeten beoordelen of een verrichting kadert binnen het normaal beheer van privévermogen. De voorheffing heeft een bevrijdend karakter, zodat de betrokken meerwaarden niet verplicht moeten worden aangegeven.

De belastingplichtige kan echter kiezen voor opt-out, waarbij geen voorheffing wordt ingehouden en de meerwaarden zelf in de aangifte personenbelasting moeten worden opgenomen. Die keuze geldt per rekening, kan jaarlijks worden gewijzigd en moet bij gezamenlijke rekeningen door alle titularissen worden onderschreven.

Opt-in kan leiden tot voorfinanciering, omdat de tussenpersoon doorgaans geen rekening houdt met de voetvrijstelling of met minderwaarden. Opt-out biedt meer controle, maar vereist een nauwkeurige eigen opvolging. Bij buitenlandse brokers, cryptoactiva en fysiek goud zal de aangifte in elk geval door de belastingplichtige zelf moeten gebeuren.

Opgelet met verhuis naar het buitenland

Wanneer een belastingplichtige zijn woonplaats of zetel van fortuin naar het buitenland verplaatst, wordt fiscale emigratie gelijkgesteld met een overdracht onder bezwarende titel. De latente meerwaarde op financiële activa wordt dan belast op het tijdstip van emigratie. Bij een verhuis naar een land binnen de EU/EER, of naar een land waarmee België een dubbelbelastingverdrag met informatie-uitwisseling heeft gesloten, geldt automatisch een uitstel van betaling van twee jaar.

Slotbeschouwing: Een nieuwe fiscale realiteit

De invoering van de nieuwe meerwaardebelasting op financiële activa vormt ongetwijfeld een van de meest ingrijpende wijzigingen in het Belgische fiscale landschap voor particuliere beleggers. Waar meerwaarden binnen het normaal beheer van het privévermogen traditioneel waren vrijgesteld, zullen deze voortaan in de meeste gevallen worden belast aan 10%, boven een jaarlijkse voetvrijstelling. Hoewel het uitgangspunt eenvoudig lijkt, brengt de praktische toepassing een aanzienlijke complexiteit mee door de verscheidenheid aan activa, uitzonderingsregimes en berekeningsmethoden.

Voor particuliere beleggers wordt fiscaliteit daardoor een volwaardig onderdeel van het beleggingsproces. Niet alleen het bruto-rendement, maar vooral het netto-rendement na belasting zal richtinggevend worden voor de timing, samenstelling en afbouw van de portefeuille. Een zorgvuldige administratieve opvolging van aankoopwaarden, transactiedata, wisselkoersen en minderwaarden wordt daarbij belangrijker dan ooit.

Als we de nieuwe Belgische meerwaardebelasting vergelijken met de Nederlandse Box 3-heffing, blijkt het toch om twee fundamenteel verschillende systemen te gaan. België belast enkel de werkelijk gerealiseerde winst bij verkoop terwijl Nederland op heden met haar Box 3-heffing zowel een inkomens-, vermogens- als meerwaardebelasting omvat. De berekeningsgrondslag, die jaarlijks wordt berekend, belast een fictief rendement.

Waar Nederland vandaag nog werkt met een forfaitair Box 3-stelsel, is het de bedoeling om vanaf 2028 over te stappen naar een systeem op basis van werkelijk rendement, waarbij 36% zal worden geheven en ook ongerealiseerde vermogensaanwas in de heffing kan worden betrokken. Dat betekent dat de jaarlijkse belastingdruk op papieren winsten pas vanaf die hervorming een realiteit wordt. We komen hier in een volgende nieuwsbrief in verder detail op terug.

*Rutger Van Boven, Partner
& Hannes Goethals, Senior Consultant –
BDO Belgium*

Wijzigingen op het vlak van Nederlandse en Belgische autofiscaliteit

Wijzigingen Nederland

Bijkomende werkgeverlasten op fossiele personenauto's vanaf 2027

Vanaf 1 januari 2027 wordt in Nederland een nieuwe pseudo-eindheffing voor werkgevers ingevoerd voor fossiele personenauto's. Deze maatregel kan leiden tot aanzienlijke extra kosten voor werkgevers met een (gedeeltelijk) fossiel wagenpark. Ook voor organisaties met werknemers die grensoverschrijdende werken tussen Nederland en België is het van belang om de impact tijdig in kaart te brengen.

Wat verandert er?

Werkgevers die een fossiele auto (niet emissievrij, M1-kenteken ofwel geel kenteken) ter beschikking stellen aan werknemers voor privégebruik, worden vanaf 2027 geconfronteerd met een pseudo-eindheffing van 12% van de cataloguswaarde. Voor auto's die ouder zijn dan 25 jaar geldt een pseudo-eindheffing van 12% van de marktwaarde. Deze heffing komt volledig voor rekening van de werkgever en staat los van de reguliere bijtelling bij de werknemer. De maatregel beoogt de verduurzaming van het zakelijke wagenpark te versnellen door het gebruik van fossiele auto's minder aantrekkelijk te maken.

Opvallend: afwijkende behandeling woon-werkverkeer

Een belangrijk aandachtspunt is dat voor deze heffing woon-werkverkeer wordt gezien als privégebruik. Dit wijkt af van de reguliere bijtellingsregels, waarbij woon-werkverkeer juist als zakelijk wordt beschouwd. Dit kan ertoe leiden dat bij de werknemer geen bijtelling plaatsvindt, omdat de werknemer op kalenderjaarbasis minder dan 500 privékilometers rijdt, terwijl de werkgever wél 12% pseudo-eindheffing is verschuldigd. Alleen wanneer volledig géén privégebruik mogelijk én aantoonbaar is (dus ook geen woon-werkverkeer), kan de heffing worden voorkomen. Een sluitende kilometeradministratie wordt daarmee essentieel.

Wanneer verschuldigd?

De pseudo-eindheffing moet uiterlijk in het tweede loonaangiftetijdvak (bijvoorbeeld februari bij tijdvak van een maand) van het daaropvolgende jaar zijn betaald. Het is ook mogelijk om gedurende het jaar al op basis van een schatting de pseudo-eindheffing bijvoorbeeld maandelijks af te dragen. Na afloop van het kalenderjaar vindt dan een eindafrekening plaats.

Als een auto niet het volledig jaar ter beschikking wordt gesteld of er vindt een wisseling plaats van niet-fossiele auto naar fossiele auto gedurende het jaar, dan wordt voor de pseudo-eindheffing rekening gehouden met afronding op maandbasis.

Opgelet: De pseudo-eindheffing mag niet worden doorbelast aan de werknemer.

Reikwijdte en overgangsregeling

De heffing geldt voor fossiele auto's die vanaf 1 januari 2027 door de werkgever aan de werknemer ter beschikking wordt gesteld. Voor bestaande leaseauto's die de werkgever vóór 1 januari 2027 aan de werknemer ter beschikking heeft gesteld, geldt een overgangsregeling tot 17 september 2030. Bestelauto's (grijs kenteken) vallen voorlopig buiten de regeling.

Daarnaast speelt bij grensarbeiders de vraag in hoeverre de Nederlandse pseudo-eindheffing van toepassing is. Wanneer een Belgische werkgever werknemers in Nederland tewerkstelt en daar als werkgever is geregistreerd, is de Nederlandse pseudo-eindheffing in beginsel ook verschuldigd bij het ter beschikking stellen van een fossiele auto. Dit vergt een zorgvuldige beoordeling van de feiten en de payrollstructuur.

Nederlandse bijtelling in hoofde van de werknemers

Zoals wellicht bekend wordt deze regeling ook versoerd en geldt voor 2026 voor elektrische wagens nog een verlaagd bijtellingspercentage van 18% over de eerste € 30.000 en het regulier tarief van 22% over het resterende bedrag. Vanaf 2027 stijgt de bijtelling naar 20% en vanaf 2028 eindigt het verlaagde percentage en is de bijtelling voor niet-fossiele auto's gelijk aan fossiele auto's.

Wijzigingen België

De Belgische CO₂-solidariteitsbijdrage

In België wordt sinds 2005 met de CO₂-solidariteitsbijdrage al ingezet op het vergroenen van het wagenpark. Vanaf 2026 werden ook in België de regels voor de berekening van deze bijdrage voor fossiele personenauto's gewijzigd.

De solidariteitsbijdrage is een forfaitaire maandelijks bijdrage die de werkgever verschuldigd is aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ). Deze bijdrage is afhankelijk van de CO₂-uitstoot en het type brandstof van het bedrijfsvoertuig. De bijdrage blijft onverkort verschuldigd, ongeacht of de werknemer zelf een bijdrage betaalt voor het gebruik van het voertuig.

Hieronder vind je een samenvattend overzicht van de formules voor 2026 om de solidariteitsbijdrage te berekenen voor wagens aangekocht, geleased, of gehuurd **vóór 1 juli 2023**:

BRANDSTOF	FORMULE
Diesel	$((CO_2 \times 9) - 600) / 12 \times 185,85 / 114,08$
Benzine	$((CO_2 \times 9) - 768) / 12 \times 185,85 / 114,08$
LPG	$((CO_2 \times 9) - 990) / 12 \times 185,85 / 114,08$
Elektrische voertuigen (minimumbijdrage)	€ 33,93

Voor voertuigen die worden aangeschaft vanaf bepaalde referentiedata, wordt de berekende bijdrage vermenigvuldigd met een zogenaamde verhogingsfactor. De toepasselijke factoren zijn:

AANSCHAF-/LEASE-/HUURDATUM	VERHOGINGSFACTOR
Vanaf 1 juli 2023	2,25
Vanaf 1 januari 2025	2,75
Vanaf 1 januari 2026	4,00
Vanaf 1 januari 2027	5,50

Het is hierbij van belang te vermelden dat ook volledig emissieloze voertuigen niet zijn vrijgesteld van de solidariteitsbijdrage. De minimumbijdrage voor elektrische voertuigen varieert naargelang de aanschafdatum: van € 33,93 per maand voor voertuigen aangeschaft vóór 1 juli 2023, tot € 42,34 per maand voor voertuigen aangeschaft vanaf 1 januari 2026.

Ter illustratie gelden voor voertuigen aangeschaft **vanaf 1 januari 2026** (verhogingsfactor 4,00) de volgende formules:

BRANDSTOF	FORMULE
Diesel	$((CO_2 \times 9) - 600) / 12 \times 4 \times 185,85 / 114,08$
Benzine	$((CO_2 \times 9) - 768) / 12 \times 4 \times 185,85 / 114,08$
LPG	$((CO_2 \times 9) - 990) / 12 \times 4 \times 185,85 / 114,08$
Elektrische voertuigen (minimumbijdrage)	€ 42,34

Vermindering fiscale aftrekbaarheid van Belgische autokosten

Naast het optrekken van de CO₂-solidariteitsbijdrage, zullen ook de autokosten die betrekking hebben op fossiele en hybride auto's uiteindelijk niet meer fiscaal aftrekbaar zijn.

Voor fossiele en hybride wagens aangeschaft, geleased, of gehuurd vanaf 1 januari 2026 is dat al het geval: er mogen geen autogelateerde kosten meer in aftrek worden genomen.

Fossiele en hybride wagens die aangeschaft, geleased, of gehuurd zijn tussen 1 juli 2023 en 1 januari 2026 zijn onderworpen aan een overgangsregime waarbij de aftrek gradueel afgebouwd zal worden. Uiteindelijk zullen deze wagens vanaf 2028 ook niet meer van enige aftrek kunnen genieten.

De enige uitzondering op deze aftrekbeperking is de financieringslast van de auto en de mobilfoon (carkit).

Hierbij geven wij nog de samenvattende tabellen mee om een overzicht te bewaren omtrent de aftrekbeperking op autokosten.

FOSSIELE WAGEN

AANGEKOCHT, GELEASED OF GEHUURD	FISCALE BEHANDELING	
Voor 01/07/2023	Huidige regelgeving	
Tussen 01/07/2023 en 31/12/2025	Aanslagjaar 2024 (Boekjaar 2023) Aanslagjaar 2025 (Boekjaar 2024)	Huidige regels
	Aanslagjaar 2026 (Boekjaar 2025)	Max. 75% (min. 50%)
	Aanslagjaar 2027 (Boekjaar 2026)	Max. 50%
	Aanslagjaar 2028 (Boekjaar 2027)	Max. 25%
	Aanslagjaar 2029 (Boekjaar 2028)	0%
Vanaf 01/01/2026	0%	

HYBRIDE WAGENS

AANGEKOCHT, GELEASED OF GEHUURD	AANSLAG JAAR 2024	AANSLAG JAAR 2025	AANSLAG JAAR 2026	AANSLAG JAAR 2027	AANSLAG JAAR 2028	AANSLAG JAAR 2029
Voor 01/01/2023	Huidige regelgeving					
Tussen 01/01/2023 en 01/07/2023	Brandstofkosten: aftrekbaarheid beperkt tot max. 50% (niet voor elektriciteit) Andere autokosten: huidige regeling					
Tussen 01/07/2023 en 31/12/2025	Brandstofkosten: max. 50% Andere: formule huidige regeling	Brandstofkosten: max. 50% Andere: max. 75% (min. 50%)	Alle kosten: max. 50%		Alle kosten: max. 25%	0%
Vanaf 01/01/2026	Geen aftrek meer					

Wie dacht dat een investering in een volledig elektrisch of emissieloos voertuig permanent voor 100% aftrekbaar zou blijven, komt bedrogen uit. Ook voor deze wagens wordt de aftrekbaarheid in de toekomst stapsgewijs afgebouwd, afhankelijk van het jaar van aanschaf, lease, of huur:

AANGEKOCHT, GELEASED OF GEHUURD	AFTREKPERCENTAGE
Voor 01/01/2027	100%
2027	95%
2028	90%
2029	82,5%
2030	75%
2031	67,5%

Wat betekent dit voor je onderneming?

Hogervermelde wijzigingen in Nederland en België vragen om tijdige actie, mede gezien de vaak langdurige looptijd van leasecontracten. Het is raadzaam om nu al stil te staan bij de impact op het huidige wagenpark en toekomstige keuzes. Daarbij kan onder meer worden gedacht aan het evalueren van bestaande leasecontracten, het in kaart brengen van de gevolgen voor grensoverschrijdende werknemers en het beoordelen van de huidige payrollinrichting. In veel gevallen zal een versnelde overstap naar emissievrije mobiliteit niet alleen vanuit duurzaamheidsoogpunt, maar ook vanuit kostenefficiëntie wenselijk zijn.

Dagmar Bergmans, Manager – BDO Nederland
Bart Janssens, Senior Manager & Cédric van der Tuin, Consultant – BDO Belgium

Belangrijke bevestiging voor Belgische grensarbeiders: Nederlandse heffingskortingen niet gebaseerd op wereldinkomen

De Hoge Raad heeft eind februari 2026 een belangrijke uitspraak gedaan voor grensarbeiders en andere nietkwalificerende buitenlandse belastingplichtigen. Daarmee is definitief duidelijkheid gekomen over het inkomensbegrip dat moet worden gehanteerd bij de berekening van bepaalde heffingskortingen in de Nederlandse inkomstenbelasting.

Deze uitspraak is met name relevant voor Belgische grensarbeiders die deels in Nederland werken, omdat zij vaak naast Nederlands belast inkomen ook in België belast inkomen hebben.

Context: belastingverdrag

Voor Belgische grensarbeiders geldt dat zij op grond van het belastingverdrag Nederland - België in beginsel recht hebben op dezelfde heffingskortingen als binnenlandse belastingplichtigen, voor zover zij zich in een vergelijkbare positie bevinden.

Achtergrond: welk inkomensbegrip geldt?

Bij niet-kwalificerende buitenlandse belastingplichtigen speelt al langere tijd de vraag of bij de afbouw van heffingskortingen moet worden uitgegaan van het wereldinkomen of uitsluitend van het in Nederland belastbare inkomen.

Het Gerechtshof 'sHertogenbosch heeft geoordeeld dat:

- ▶ voor de arbeidskorting en het premiedeel van de algemene heffingskorting moet worden uitgegaan van het in Nederland belastbare inkomen uit werk en woning;
- ▶ voor het belastingdeel van de algemene heffingskorting blijft het wereldinkomen relevant.

Voor Belgische grensarbeiders betekent dit in de praktijk dat Belgisch (niet in Nederland belast) inkomen geen invloed mag hebben op de afbouw van de arbeidskorting en het premiedeel van de algemene heffingskorting. Hierdoor vallen deze heffingskortingen in veel gevallen hoger uit.

Cassatieprocedure

De Belastingdienst is tegen deze uitspraak van het Hof in cassatie gegaan. De Hoge Raad heeft het cassatieberoep echter verworpen, waarmee de uitspraak van het hof volledig in stand is gebleven. De rechtsopvatting staat daarmee definitief vast.

Praktijk: aangiftesoftware nog niet aangepast

Ondanks de duidelijke rechtspraak zien wij in de praktijk dat de aangiftesoftware van de Belastingdienst hier nog niet op is ingericht. In veel gevallen wordt nog uitgegaan van het wereldinkomen bij de berekening van de heffingskortingen.

Dit kan ertoe leiden dat de teruggave voor Belgische grensarbeiders lager uitvalt dan op basis van de geldende rechtspraak mag worden verwacht. Verschillen van enkele duizenden euro's zijn daarbij geen uitzondering.

Aandachtspunt: controle definitieve aanslag

Wij adviseren grensarbeiders daarom om bij ontvangst van hun definitieve aanslag inkomstenbelasting 2025 (en, indien relevant, eerdere jaren) kritisch te controleren of:

- ▶ de heffingskortingen correct zijn berekend; en
- ▶ het juiste inkomensbegrip is toegepast.

Indien gewenst beoordeelt BDO de aanslag graag op een juiste toepassing van de heffingskortingen en de noodzaak tot bezwaar.

Tot slot

Deze uitspraak bevestigt de rechtspositie van Belgische grensarbeiders met inkomen in zowel Nederland als België. Tegelijkertijd blijft actieve controle noodzakelijk zolang de aangiftesystemen nog niet volledig aansluiten bij de geldende jurisprudentie.

Mogelijke impact op berekening van Belgische belasting

Deze uitspraak kan ook gevolgen hebben ten aanzien van de Belgische belastingberekening voor Belgische fiscale inwoners (die in Nederland niet beschouwd worden als kwalificerende buitenlands belastingplichtigen).

Voor de berekening van de Belgische belastbare bezoldiging mogen de in Nederland betaalde premies volksverzekering namelijk in aftrek worden gebracht. Het feit dat zowel het premiedeel van de arbeidskorting als de heffingskorting o.b.v. de uitspraak van de Hoge Raad enkel op het in Nederland belastbare inkomen worden berekend, kan resulteren in een lager bedrag aan aftrekbare premies volksverzekering of een hogere Belgische belastbare bezoldiging. Een hogere belastbare bezoldiging kan op zijn beurt leiden tot hogere belasting in België.

Gezien de verplicht in Nederland betaalde premieheffing ook in aftrek kan worden gebracht in de Belgische loonverwerking, kan het aangewezen zijn om de huidige loonverwerking in detail te (laten) bekijken en indien nodig aanpassingen aan de Belgische loonverwerking door te voeren.

*Dagmar Bergmans, Manager – BDO Nederland
Lien Maerveoet, Manager – BDO Belgium*

Uitspraak van de Hoge Raad i.v.m. de belastingheffing over de oudedagsvoorziening – mogelijke gevolgen voor Belgische inwoners

In haar arrest van 13 maart 2026 (ECLI:NL:HR:2026:395) is de Hoge Raad ingegaan op de vraag hoe de grens van € 25.000 in het pensioenartikel in (onder andere) het Belastingverdrag tussen Nederland en België moet worden geïnterpreteerd.

Deze uitspraak is relevant voor 'Nederbelgen' die grensoverschrijdend pensioen- of lijfrente-inkomen (de 'oudedagsverplichting') ontvangen.

Wat is bepaald in het belastingverdrag tussen Nederland en België?

Het belastingverdrag tussen Nederland en België regelt dat de woonstaat in de basis belasting mag heffen over pensioenen en lijfrenten. De bronstaat mag slechts heffen als:

- 1) Bij de opbouw van het pensioen in de bronstaat fiscale voordelen zijn toegekend in hoofde van de genietster van de latere uitkeringen; en
- 2) de woonstaat de uitkeringen niet tegen het algemeen van toepassing zijnde belastingtarief voor inkomsten uit niet-zelfstandige beroepen belast, ofwel dat het brutobedrag van dit inkomstenbestanddeel voor minder dan 90% in de belastingheffing wordt betrokken.

Heffing door de bronstaat mag alleen wanneer de inkomensgrens van € 25.000 op jaarbasis wordt overschreden.

De vraag die in casu voorlag was of de volledige bruto-uitkeringen, die o.b.v. voormelde voorwaarden belastbaar zouden zijn in de bronstaat, meegenomen dienen te worden bij het beoordelen van de € 25.000-grens en over welk deel vervolgens geheven kan worden bij overschrijding van die specifieke grens.

Wat heeft de Hoge Raad geoordeeld?

De Hoge Raad heeft geoordeeld dat de volledige bruto-uitkeringen meegenomen moeten worden voor de beoordeling of de grens van € 25.000 wordt overschreden.

Indien het drempelbedrag van € 25.000 is overschreden, dient vervolgens beoordeeld te worden of er belastingheffing kan ontstaan in de bronstaat. De toetsing gebeurt per uitkering en belastingheffing in de bronstaat ontstaat indien de overige voorwaarden (gefaciliteerde opbouw en geen progressieve heffing in woonstaat) voldaan zijn.

In het belastingverdrag tussen Nederland en België dient nog te worden opgemerkt dat de AOW-uitkering geen onderdeel uitmaakt van de betreffende uitkeringen.

Voor zover ons bekend heeft de Hoge Raad zich (nog) niet uitgelaten of afkoopbedragen, zoals lijfrenten of pensioenen die worden afgekocht, meegeteld moeten worden voor de € 25.000-grens

Eerste evaluatie van de uitspraak

Volgens de Hoge Raad zou de verdragstekst onvoldoende basis bieden om bij de beoordeling van de € 25.000-drempel zich te beperken tot het deel van de inkomsten die enkel belastbaar zouden zijn in de bronstaat. Echter bij een letterlijke lezing van de tekst uit het verdrag, wordt gesteld dat de toewijzing van de heffingsbevoegdheid aan de bronstaat uitsluitend van toepassing is "indien het totale

brutobedrag van de inkomstenbestanddelen die op grond van het vorenstaande in de verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn belastbaar zouden zijn, in het kalenderjaar een bedrag van € 25.000 te boven gaat."

Op basis van deze tekst kan er volgens ons geargumenteed worden dat de inkomsten die op basis van paragraaf 1 van artikel 18 van het verdrag belastbaar zijn in de woonstaat (waaronder het wettelijk/AOW-pensioen) niet begrepen zouden mogen worden in de beoordeling van de € 25.000-grens.

Wat zijn de gevolgen van deze uitspraak?

Door deze ruimere beoordeling van de € 25.000-grens zullen Belgische inwoners die een Nederlands pensioen genieten, sneller de € 25.000-drempel overschrijden en potentieel belastbaar worden in Nederland. Dit zal het geval zijn wanneer er een pensioen ontvangen wordt waarvoor bij de opbouw een fiscaal voordeel werd genoten en bij uitkering in België niet progressief belast zou worden.

Voorbeeld:

Jan woont in België en geniet als Nederbelg vanuit Nederland navolgende pensioenen die in Nederland gefaciliteerd werden opgebouwd:

- ▶ een jaarlijkse uitkering uit een lijfrentepolis van € 15.000
Op basis van het principe van individueel en definitief verworven rechten kwalificeert België deze uitkering niet als pensioen, maar als een roerend inkomen (3% van het pensioenkapitaal) dat in België belast wordt tegen een afzonderlijk belastingtarief van 30%;

- ▶ een jaarlijkse pensioenuitkering van € 20.000 die ook in België als pensioen belast wordt tegen de progressieve belastingtarieven.

→ Vóór de uitspraak van de Hoge Raad zouden beide pensioenuitkeringen belastbaar zijn in België. Bij de beoordeling van de € 25.000-grens moest er namelijk geen rekening worden gehouden met de € 20.000 pensioeninkomsten die progressief in België worden belast.

→ Rekening houdende met de meest recente uitspraak van de Hoge Raad zal Nederland belasting mogen heffen over de lijfrente-uitkering van € 15.000, aangezien het totale pensioen inkomen (€ 35.000) de € 25.000-grens overschrijdt. De reguliere pensioen inkomsten (€ 20.000) die progressief belast worden, blijven wel belastbaar in België.

Omdat in België nog steeds een bijzonder gunstig regime geldt voor bepaalde lijfrente-uitkeringen (kapitalen opgebouwd met premies die vóór 2004 werden gestort in het individueel en definitief voordeel van de werknemer), is het aannemelijk dat heel wat Nederbelgen in de toekomst met deze uitspraak geconfronteerd zullen worden en hun belastingheffing gedeeltelijk van België naar Nederland zullen

zien verschuiven. De impact van deze belastingverschuiving zal afhangen van de concrete situatie.

Voor de Belgische overheid zal dit wel resulteren in lagere belastinginkomsten. Bijgevolg rijst de vraag in welke mate de Belgische belastingadministratie bereid zal zijn om zich neer te leggen bij dit standpunt van de Nederlandse Hoge Raad en de Nederlandse Belastingdienst.

België en Nederland hebben inmiddels een nieuw belastingverdrag ondertekend, echter blijft het pensioenartikel inhoudelijk ongewijzigd. Bijgevolg zal de bestaande rechtsonzekerheid voorlopig behouden blijven.

Het blijft dus verder uitkijken of de Nederlandse belastingadministratie specifieke controleacties zal organiseren en hoe de Belgische belastingadministratie zal reageren.

*Bryan Franssen, Senior Consultant – BDO Nederland
Charlotte Lemahieu, Manager – BDO Belgium*

Hervorming van het Vlaams gunstregime voor familiale vennootschappen vanaf 2026: residentieel vastgoed geïllustreerd

Met het programmadecreet van 19 december 2025, gekoppeld aan de begroting 2026, hervormt de Vlaamse decreetgever grondig het Vlaams gunstregime in de schenk- en erfbelasting voor familiale vennootschappen. De nieuwe regels zijn van toepassing op authentieke schenkingsakten verleden vanaf 1 januari 2026 en op nalatenschappen die vanaf die datum openvallen.

De hervorming is het gevolg van het feit dat er in de praktijk familiale vennootschappen het gunstregime gebruiken om privévermogen fiscaal voordelig over te dragen naar de volgende generatie. Hieronder bespreken we de belangrijkste wijzigingen en de praktische gevolgen ervan.

1. Wat is het Vlaams gunstregime?

Het Vlaamse gunstregime voorziet al jaren in een volledige vrijstelling van schenkbelasting en in een verlaagd tarief in de erfbelasting voor familiale ondernemingen en vennootschappen die een reële economische activiteit uitoefenen en voldoen aan bepaalde andere voorwaarden. In de erfbelasting is er een vlak tarief van 3% in rechte lijn en tussen partners, en van 7% tussen andere personen van toepassing (in plaats van een progressief tarief dat in rechte lijn kan oplopen tot 27% en tussen andere personen tot 55%).

De regeling werd oorspronkelijk ingevoerd om de continuïteit van familiale ondernemingen en vennootschappen te verzekeren en de economische activiteit en tewerkstelling te beschermen bij een overdracht naar de volgende generatie.

In de praktijk bleek echter dat ook vennootschappen met een aanzienlijk privaat vastgoedvermogen onder bepaalde omstandigheden toegang konden krijgen tot het gunstregime.

De decreetgever heeft nu getracht het toepassingsgebied van het gunstregime nauwer af te stemmen met de oorspronkelijke doelstelling, zijnde het ondersteunen van reële economische activiteiten, en niet het fiscaal gunstig overdragen van privévermogen.

2. Van een alles-of-niets-benadering naar een proportionele uitsluiting

2.1. Oude regeling

Tot eind 2025 werd het bestaan van een reële economische activiteit beoordeeld aan de hand van volgende boekhoudkundige parameters:

- ▶ het aandeel van bezoldigingen, sociale lasten en pensioenen in verhouding tot het totaal actief; en
- ▶ het aandeel van terreinen en gebouwen in verhouding tot datzelfde totaal actief.

Wanneer de personeelskosten minder bedroegen dan 1,50% van het totaal actief en tegelijkertijd de terreinen en gebouwen meer dan 50% van het actief vertegenwoordigden, werd de vennootschap geacht geen reële economische activiteit uit te oefenen.

Deze regeling leidde in de praktijk tot een uitgesproken alles-of-niets-benadering: ofwel kwam de volledige waarde van de aandelen in aanmerking voor het gunstregime, ofwel werd de vennootschap volledig uitgesloten.

Daardoor konden ook vennootschappen met aanzienlijk veel privaat vastgoed volledig van het gunstregime genieten, zolang zij voldoende economische activiteit konden aantonen

2.2. Nieuwe regeling vanaf 2026

Vanaf 1 januari 2026 is de toetsing aan de hand van boekhoudkundige parameters volledig verdwenen. De fundamentele voorwaarde blijft evenwel behouden. Enkel vennootschappen die daadwerkelijk een reële economische activiteit uitoefenen, komen in aanmerking voor het gunstregime.

De belangrijkste wijziging bestaat erin dat het vroegere alles-of-niets-principe wordt verlaten. Voortaan wordt residentieel vastgoed systematisch uitgesloten van het gunstregime, zelfs wanneer de vennootschap aan alle voorwaarden van het gunstregime voldoet.

Wanneer een vennootschap kwalificeert als familiale vennootschap, komt niet langer automatisch de volledige waarde van de aandelen in aanmerking voor de vrijstelling of het verlaagd tarief. Voortaan wordt het residentieel vastgoed dat door de vennootschap wordt aangehouden, inclusief bouwgronden, systematisch uitgesloten. Dit geldt zowel voor vastgoed dat rechtstreeks door de vennootschap wordt aangehouden als voor vastgoed in (klein)dochtervennootschappen waarin minstens 10% wordt aangehouden.

Onder residentieel vastgoed vallen onroerende goederen die hoofdzakelijk voor bewoning worden aangewend of juridisch daarvoor bestemd zijn.

Het uitgesloten residentieële gedeelte wordt belast aan de gewone (roerende) tarieven in de schenk- en erfbelasting.

2.3. Uitzondering voor professionele vastgoedactiviteiten

Om te vermijden dat vennootschappen met een daadwerkelijke professionele vastgoedactiviteit onbedoeld uit het regime zouden vallen, voorziet de decreetgever in een uitzondering.

Residentieel vastgoed wordt niet uitgesloten wanneer:

- ▶ minstens 75% van de omzet van de vennootschap betrekking heeft op residentieel vastgoed; én
- ▶ de vennootschap gedurende de drie jaar voorafgaand aan de overdracht minstens één voltijdse werknemer tewerkstelde.

De aandachtige lezer merkt op dat een projectontwikkelaar die aan deze voorwaarden voldoet, alsnog privaat vastgoed in zijn vennootschap onder het gunstregime kan overdragen mits voldaan aan de reële economische activiteitsvoorwaarde.

3. Bijkomende formaliteiten

3.1. Verplicht waarderingsverslag

Eén van de meest ingrijpende praktische wijzigingen is de invoering van een verplicht waarderingsverslag, zowel in de schenkbelasting als in de erfbelasting.

Voortaan moet de waardering van de aandelen gebeuren door:

- ▶ een bedrijfsrevisor die niet optreedt als commissaris van de vennootschap; of
- ▶ een gecertificeerd accountant.

Het waarderingsverslag vormt de basis voor de berekening van het deel van de aandelenwaarde dat uitgesloten wordt wegens residentieel vastgoed en is zelfs verplicht indien er geen vastgoed in de vennootschap(pen) aanwezig is.

Dit verslag moet in de erfbelasting worden toegevoegd aan de aangifte van nalatenschap. Daarnaast moet het in de schenkbelasting ingediend worden, binnen de zeven dagen te rekenen vanaf de eerste werkdag na de registratie van de authentieke schenkingsakte bij de Vlaamse Belastingdienst.

3.2. Voorafgaande test-attesten

Ook de regeling inzake voorafgaande test-attesten wordt aangepast. Zo was het reeds mogelijk om te "testen" bij de Vlaamse Belastingdienst of er aan de voorwaarden van het familiaal gunstregime was voldaan. Sinds 1 januari 2026 is het echter ook mogelijk om een test-attest te bekomen voor de waardering van de aandelen (zowel bij schenking als bij vererving). Voortaan zal ook bij de aanvraag van zo'n voorafgaand test-attest een verplicht waarderingsverslag dienen te worden toegevoegd.

*Rutger Van Boven, Partner
& Lien Minardi – BDO Belgium*

**VOOR MEER INFORMATIE
OVER IN DEZE NIEUWSBRIEF
BESPROKEN ONDERWERPEN
KAN JE JE WENDEN TOT JE
ACCOUNTMANAGER BIJ BDO.**

Je kan ook steeds een vraag stellen:

► **Voor België**

NANCY SLEGRS
+32(0)3 230 58 40
nancy.slegers@bdo.be

► **Voor Nederland**

PAUL (P.M.) VERBRUGGEN
+31(0)76-5623119
paul.verbruggen@bdo.nl

BELGIUM-HOLLAND COUNTRY DESK

Onze België-Nederland Desk heeft een jarenlange ervaring opgebouwd in de begeleiding van enerzijds Nederlandse ondernemingen en natuurlijke personen die actief (willen) zijn in België, en van anderzijds Belgische ondernemingen en natuurlijke personen die werkzaamheden (willen) ontplooiën in Nederland.

Meer dan 20 jaar geleden werd een grensoverschrijdende adviesgroep opgericht tussen BDO België en BDO Nederland waarbij alle opportuniteiten en nieuwe ontwikkelingen op de voet worden gevolgd.

► **Follow us**

► www.bdo.be

BDO Belgium BV/SRL, a company under Belgian law in the form of a cooperative company with limited liability, is a member of BDO International Limited, a UK company limited by guarantee, and forms part of the international BDO network of independent member firms. BDO is the brand name for the BDO network and for each of the BDO Member Firms.